

Rozdział X - STOPNIE INSTRUKTOREK

PRZEWODNICZKA

Kształcenie przewodniczki rozpoczyna się z chwilą zdobycia stopnia pionierki lub z chwilą powierzenia harcerce drużyny lub gromady zuchowej/skrzatowej. Kandydatka na przewodniczkę musi wykazać cechy przywódcze i kierownicze, na przykład powinna często przygotowywać, organizować i prowadzić zajęcia mające na celu zaprawienie uczestniczek do życia harcerskiego.

Przewodniczka, to najmłodsza instruktorka harcerska, której przypada w udziale pełnienie służby niezwykle ważnej i odpowiedzialnej, jak prowadzenie drużyny lub gromady zuchowej. Przewodniczka ma bezpośredni kontakt z dziećmi i młodzieżą. Przewodniczka nie jest doświadczoną i świadomą rzeczą wychowawczynią, lecz starszą siostrą wzbudzającą zaufanie, zdolną prowadzić młodsze od siebie dziewczęta, kształcąc się i wychowując razem z nimi.

Kandydatka na przewodniczkę spełnia następujące wymagania:

1. Jest typem przywódczym.
2. Rozumie wartość i posiada umiejętność wychowania własnym przykładem i swoim własnym życiem realizuje służbę Bogu, Polsce i bliźnim.
3. Jest wierząca i praktykująca.
4. Jest wzorem uczciwości i słowności.
5. Cechuje ją pogodne usposobienie i pozytywny stosunek do otoczenia.
6. Jest karna i świadoma swojej przynależności do organizacji.
7. Pracuje czynnie z harcerkami (skrzatami, zuchami, wędrowniczkami) przez cały okres trwania próby.
8. Rozumie ważność swojej pracy i swoją rolę w organizacji jako ta, która jest najbliższej młodzieży i od której zależy, jaka będzie organizacja.
9. Posiada inicjatywę i entuzjastyczne podejście do swojej pracy harcerskiej, oraz umiejętność jej organizowania. Przygotowuje i prowadzi przynajmniej jedną imprezę dla kilku jednostek.
10. Pełniła funkcję w komendzie gromady/drużyny lub w komendzie na kolonii/obozie/kursie.
11. Układa program pracy drużyny (gromady lub referatu) i czuwa nad jego realizacją.
12. Zna założenia pracy we wszystkich trzech gałęziach Organizacji Harcerok i prowadzi swoją jednostkę zgodnie z przedstawionymi zasadami.
13. Zna jakie są elementy zbiórki i pokaże ich zastosowanie na prowadzonej przez siebie zbiórce.
14. Ma poczucie odpowiedzialności za pracę i zespół, który prowadzi.
15. Zaznajamia swoją zastępczynię (przyboczną) z całokształtem pracy na swojej

- funkcji i przygotowuje ją do ewentualnego przejęcia drużyny, (gromady).
16. Zna zasady prowadzenia ksiąg przez funkcyjne (kasowa, inwentarzowa, kronika). Przedstawi książkę pracy prowadzoną przez siebie samą. Pokaże zasady prowadzenia książki kasowej, lub przedstawi książkę kasową prowadzoną przez siebie.
 17. Umie posługiwać się i stale korzysta, w pracy, z ksiąg harcerskich. Prenumeruje i czyta czasopisma organizacyjne.
 18. W swojej pracy harcerskiej posługuje się językiem polskim, pracuje stale nad jego poprawnością i doskonaleniem swojej mowy.
 19. Zna historię Polski od czasów Niepodległości do Trzeciej Rzeczypospolitej.

PRZEPROWADZENIE PRÓBY

1. Rozpoczęcie próby przewodniczki jest ogłoszone rozkazem Komendantki Chorągwi na wniosek Hufcowej.
2. Stopień przewodniczki zdobywa się w okresie do trzech lat od otwarcia próby. W wyjątkowych przypadkach może być przedłużona rozkazem Komendantki Chorągwi na określony okres czasu, na wniosek Komisji Prób.
3. Warunkami uzyskania stopnia przewodniczki są:
 - a) Stopień samarytanki lub starszej ochotniczki albo aspirantki, w wypadku osoby dorosłej obejmującej funkcję;
 - b) Prowadzenie obozu drużyny (kolonii) pod nadzorem doświadczonej instruktorki albo spełnienie warunków punktu c);
 - c) Pełnienie odpowiedzialnej funkcji na obozie prowadzonym przez instruktorkę (np.: obożna, zastępczyni komendantki);
 - d) Udział w kursie metodycznym drużynowych harcerek (skrzatów/zuchów) lub kształceniowym lub
 - e) Udział w obozie drużynowych.
4. Po zakończeniu próby Komendantka Chorągwi rozkazem przyznaje stopień przewodniczki.

UPRAWNIENIA PRZEWODNICZKI

1. Przewodniczka ma prawo noszenia granatowej podkładki pod krzyżem harcerskim.
2. Przewodniczka ma prawo noszenia munduru instruktorskiego.
3. Przewodniczka ma prawo uczestniczenia w konferencji instruktorek, z tym że nie może być wybrana Komendantką Chorągwi.
4. Przewodniczka na odpowiedniej funkcji ma prawo nadawania grzybków i sprawności skrzatowych, gwiazdek i sprawności zuchowych, przyznawania stopni i sprawności harcerek oraz sprawności i etapów wędrowniczych.
5. Przewodniczka na odpowiedniej funkcji ma prawo przyjmowania dziewcząt do drużyny.

6. Przewodniczka na odpowiedniej funkcji ma prawo usunąć z drużyny za wykroczenia harcerkę bez Przyrzeczenia.

W wypadku wykroczenia harcerki po Przyrzeczeniu, sprawę rozpatruje Komendantka Chorągwi na wniosek drużynowej (przewodniczki) przesłany przez Hufcową do decyzji Komendantki Chorągwi.

Jedno z wymagań na stopień przewodniczki brzmi następująco:
"Zna historię Polski od czasów Niepodległości do Trzeciej Rzeczypospolitej".

Jako materiał pomocniczy zostały przygotowane i opracowane następujące tematy:

- a) Rozwój Państwa (Drugiej Rzeczypospolitej) 1918-1939 - osiągnięcia;
- b) Wojna rok 1939 - wybuch;
- c) Wojna 1939-1945 - walka zbrojna na ziemi polskiej;
- d) Wojna lata 1939-1946 - udział Polskich Sił Zbrojnych w walce o wolność na wszystkich frontach;
- e) Losy Polaków (1939 - dziś) - wędrówka do wolności;
- f) Polska Rzeczypospolita Ludowa - (1944-1989);
- g) Powrót do Niepodległości 1989 - 22 grudnia 1990.

PODHARCISTRZYNI

Komenda Chorągwi kształcąc przewodniczki zwraca uwagę na ich wartości wewnętrzne, sposób podejścia do życia i pracy harcerskiej. Spośród przewodniczek, biorących czynny udział w pracy wychowawczej, Komendantka Chorągwi wybiera kandydatki na podharcmistryninie. Wybrane spośród przewodniczek kandydatki posiadają dużo zapału potrzebnego w pracy z młodzieżą i zapewnią pozostanie w Organizacji Harcerek. Próba na podharcmistryninie jest naturalną drogą poznania wartości przyszłej instruktorki i jej przydatności w służbie. Kandydatkom daje możliwość zorientowania się, jakie cechy charakteru są niezbędne w pracy Harcerskiej i jak je należy rozwijać.

WYMAGANIA OGÓLNE

1. Podharcmistryninią może zostać harcerka na czynnej funkcji ze stopniem przewodniczki, mająca minimum 18 lat.
2. Kandydatki na podharcmistryninie wybiera Komendantka Chorągwi po naradzie z Komisją Prób w Chorągwi.
3. Komendantka Chorągwi zgłasza otwarcie próby na podharcmistryninię do Głównej Kwatery Harcerek.
4. Próba na stopień podharcmistrynini trwa co najmniej dwa lata.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Żyje i kieruje się w życiu Prawem Harcerskim.
2. Jej postępowanie w życiu osobistym jest wzorem dla innych.
3. Jest świadoma dobra i zła i ma zasady od których nie odstępuje.
4. Jest karna, lojalna i ma poczucie prawdy i uczciwości.
5. Ma odwagę wyrażania własnych sądów a także poszanowanie przekonań innych.
6. W pracy harcerskiej posługuje się wyłącznie językiem polskim.
7. Umie tak zorganizować własne życie aby praca harcerska nie powodowała zaniedbania obowiązków rodzinnych i zawodowych.

8. Swoją postawą wykazuje przywiązanie do Organizacji i jest gotowa zawsze i wszędzie podjąć powierzoną sobie służbę.
9. Wzbogaca i rozwija swoje wartości intelektualne przez samokształcenie.

KOMENTARZ DO WYMAGAŃ SZCZEGÓŁOWYCH

1. Składając Przymierzenie, dobrowolnie wyraziła zgodę całym życiem służyć Bogu, Polsce i Bliźnim. Wszystkie punkty Prawa Harcerskiego są ważne, bo składają się na pełen obraz harcerki. Nie może być żadnej dowolnej interpretacji.
2. W pracy wychowawczej jest ważny przykład osobisty. Instruktorka jest wzorem, do którego dziewczęta starają się upodobnić. Dobry przykład dotyczy spraw dużych jak i tych na pozór drobnych.
3. W codziennym życiu jest wiele okazji do stwierdzenia, czy rozróżnianie dobra i zła jest słuszne. Nie usprawiedliwiamy szkodliwych tam, gdzie była zła wola lub bezmyślność. Silne zasady są podstawą szlachetnego charakteru.
4. Karność harcerska - to wewnętrzna gotowość podporządkowania się, a także podejmowania decyzji, gdy zaistnieje potrzeba. Instruktorka jest lojalna w stosunku do władz, które jak i ona, pełnią swe dobrowolnie przyjęte funkcje w miarę swych sił, jak najlepiej.
5. Odwaga wyrażania własnych sądów - to przeciwstawienie się złu w jakiejkolwiek by formie ono występowało, bo często milczenie rozumiane jest jako aprobata. Obowiązuje poszanowanie poglądów tych, którzy różnymi drogami dążą do dobrego celu.
6. Rozumie dlaczego przynależność do ZHP zobowiązuje ją do używania wyłącznie języka polskiego w swej pracy harcerskiej.
7. Umiejętność organizowania własnego życia trzeba rozwijać w sobie stale, we wszystkich okolicznościach. Żyjemy w czasach wiecznego pośpiechu, nie dajmy się porwać fali łatwizny, która niesie człowieka płytkiego.

- W harmonijnym rozwoju człowieka trzeba ustawić hierarchię ważności.
8. Instruktorka dobrowolnie bierze na siebie obowiązek pracy harcerskiej, gdziekolwiek się znajduje i w takiej formie, jakiej tego będą wymagały warunki. Pełnienie każdej funkcji jest służbą - zarówno zastępowej, jak Komendantki Chorągwi.
 9. Instruktorka stale rozwija i kształci swój umysł w dziedzinie przez siebie wybranej. Interesuje się bieżącym życiem, osiągnięciami na polu nauki i sztuki. Konieczne jest przeczytanie co najmniej jednej książki w obranym przez siebie temacie o praktycznym zastosowaniu w pracy harcerskiej, np.: drzewa, roślinność, łąki, oraz przyswojenie sobie jak najwięcej wiadomości z tej dziedziny. Każda z przyszłych podharcemistrzyń winna ułożyć trzy ćwiczenia z dziedziny przyrodznawstwa, po jednej na poziomie tropicielki, pionierki i samarytanki. Powstaje z nich zbiór ćwiczeń i gier przyrodniczych. Kładziemy wielki nacisk na "łono natury" gdyż zbyt daleko odbiegliśmy od harców w polu.

SŁUŻBA

1. Jest typem przywódczym, cechują ją żywotność i dynamika w realizowaniu nowych i własnych pomysłów w pracy.
2. Rozumie i stosuje elementy metody harcerskiej.
3. Zna wszystkie formy pracy harcerskiej: skrzaty, zuchy, harcerki, wędrowniczki.
4. Zna wszystkie działy pracy zgodnie z wymaganiami stopni młodzieżowych, ze szczególnym uwzględnieniem "techniki harcerskiej". Bierze udział w akcji letniej: a. jako zastępowa na obozie drużynowych, b. przyboczna lub obożna na obozie prowadzonym przez doświadczoną instruktorkę.
5. W ciągu ostatnich dwóch lat pełniła funkcje wychowawcze w Organizacji (praca z młodzieżą, prowadzenie zastępu samodzielnego, drużyny, gromady, hufca).
6. Potrafi stosować i wprowadzać do swojej pracy harcerskiej nowoczesne zdobycze techniki.
7. Posiada znajomość dawnych i współczesnych dziejów Polski oraz rozumie znaczenie kultury i tradycji narodowych.
8. Bierze czynny udział w życiu społeczeństwa polskiego na swoim terenie.
9. Bierze czynny udział w pracy zespołu instruktorskiego na swoim terenie.
10. Rozumie na czym polega idea braterstwa skautowego. Utrzymuje kontakt ze skautingiem w swoim środowisku.

KOMENTARZ DO SŁUŻBY

1. Mamy prawo wymagać od przyszłej podharc mistrzyni, by wniosła świeżość nowych pomysłów do swej pracy, by potrafiła zainteresować młodzież, układając nowe ćwiczenia, wnosząc coś nowego lub oryginalnego lub przetwarzając i dostosowując do nowych warunków, znane już ćwiczenia. W pracy korzysta z książek i podręczników harcerskich i skautowych.
2. Przeczytała książkę Ewy Grodeckiej "O metodzie harcerskiej i jej stosowaniu". W swej pracy w zastępie lub drużynie, podczas wizytacji i na zbiórkach wykazuje zrozumienie głównych elementów metody i nie popełnia zasadniczych błędów w tej dziedzinie. Na przykład wyjaśni, co to jest "wydobywanie wartości od wewnątrz", "oddziaływanie wzajemne, pozytywne i naturalne" oraz ważność "wychowania systemem zastępowym". Rozmowę na ten temat najlepiej przeprowadzić podczas wizytacji zbiórki.
3. Przyszła podharc mistrzyni ma być instruktorką Organizacji Harcerek, musi znać i rozumieć różnice i całkowitą odrębność pracy w gromadzie skrzatów, zuchów, zastępie lub drużynie harcerek i wędrowniczek. Może objąć funkcję we wszystkich tych działach. Na przykład drużynowa zuchów powinna mieć za sobą co najmniej jeden obóz harcerek. Drużynowa harcerek powinna pełnić funkcję na kolonii zuchów. Instruktorka odpowiedzialna za próbę powinna mieć możliwość sprawdzenia czy kandydatka należycie rozumie na czym ta różnica polega.
4. Przyszła podharc mistrzyni musi wiedzieć więcej aniżeli wymaga od dziewcząt. Musi być autorytetem dla nich w każdej dziedzinie. Szczególnie na obozie, gdzie stale przebywa z dziewczętami, musi mieć zdecydowaną przewagę nad nimi w zakresie obozownictwa i "techniki harcerskiej".
5. Kształcenie i samowychowanie odbywa się przez "działanie wzajemne" toteż koniecznym jest ciągły kontakt z młodzieżą, podczas którego przyszła instruktorka wychowując młodsze od siebie, sama się wychowuje. Wykluczona jest możliwość mianowania przewodniczki podharc mistrzynią, która od dwóch lat nie ma kontaktu z młodzieżą harcerską.
6. Wymagamy od przyszłej podharc mistrzyni, aby umiała połączyć w swej pracy umiejętności korzystania z nowoczesnych zdobyczy cywilizacji (radio, telewizja, kino, komputer, itd.) i ze wszystkim co stworzył Bóg w naturze. Przez miłość przyrody i wszystkiego co żyje i ją otacza, jest droga do miłości i serdeczności w stosunku do ludzi, bo przede wszystkim miłość bliźniego jest widowym spełnieniem przykazań Bożych tu na ziemi. Uczucie to potrafi przekazać młodzieży.
7. Wskazano jest by kandydatka obrała sobie jeden z okresów dziejów Polski, dawnych lub współczesnych i przestudiowała go starannie przedstawiając pisemne opracowanie na temat tego okresu. Przyszła

- podharcmistrzyni, aby móc zaznajamiać harcerki z kulturą polską, musi sama ją znać. Kandydatka na stopień podharcmistrzyni przestrzega wprowadzenia polskich tradycji do programu pracy.
8. Kontakt ze społeczeństwem zachowuje kandydatka na stopień podharcmistrzyni przez chętny i ofiarny udział w imprezach organizowanych przez miejscową Polonię, gdzie zawsze winna reprezentować Organizację Harcerek.
 9. Dalszy ciąg samowychowania odbywa się przez obcowanie z instruktorkami. Przez wniesienie do zespołu instruktorskiego chociaż minimalnego wkładu, przyszła podharcmistrzyni przyczynia się do atmosfery, która winna panować w gronie instruktorskim.
 10. O ile kandydatka ma możliwość - powinna utrzymywać kontakt ze skautkami przez branie udziału w ich uroczystościach.

SPOSÓB PRZEPROWADZANIA PRÓBY

1. Hufcowe zgłaszają kandydatki do Komendy Chorągwi.
2. Komendantka Chorągwi otwiera próbę na podharcmistrzynie i równocześnie zgłasza kandydatki do Głównej Kwatery Harcerek.
3. Za przeprowadzenie próby jest odpowiedzialna Komendantka Chorągwi.
4. Komisja Prób i Wydział Kształcenia w Chorągwi w miarę potrzeby dobierają do pomocy inne instruktorki, polecając im kontrolę wykonania punktów próby w odległych terenach. Instruktorki te wchodzi w skład Komisji Prób.
5. Wydział Kształcenia oraz Komisja Prób organizują kształcenie kandydatek na obozie drużynowych (kandydatka pełni funkcję zastępowej) lub na krótkich obozach weekendowych, biwakach, biegach harcerek; w miarę możliwości i potrzeb.
6. Główna Kwatera Harcerek, celem ujednoczenia poziomu oraz poznania kandydatki na stopień podharcmistrzyni przeprowadza część próby w drugim roku jej trwania, za pomocą kursu korespondencyjnego lub kursu - obozu zgodnie z wymaganiami. Ukończenie kursu NIE jest automatycznym zakończeniem próby.
7. Komisja Prób przy Komendzie Chorągwi zbiera od kandydatek życiorysy i wykazy służby. Po zaopiniowaniu, wraz z wnioskiem o mianowanie i protokołem (podpisanym przez Referentkę Kształcenia i przewodniczącą Komisji Prób), przekazuje je do Komendantki Chorągwi.
8. Po ukończeniu kursu podharcmistrowskiego i zakończeniu próby Komendantka Chorągwi przesyła wniosek o mianowanie Naczelniczce Harcerek.

Komendantki Chorągwi przesyłają wnioski do nominacji na podharcmistrzynie do 15 kwietnia i 15 października.

Obowiązki Podharcmistrzyni

1. Przestrzeganie Prawa Harcerskiego.
2. Czynny udział w pracy harcerskiej o ile możliwe na funkcjach wychowawczych.
3. Krzewienie ideologii harcerskiej i popieranie celów Związku.
4. Opłacanie składek instruktorskich.
5. Coroczna rejestracja.
6. Prenumerata "Węzełka" i innych pism harcerskich.
7. Korzystanie z podręczników wydawanych przez Główną Kwaterę Harcerek.

Uprawnienia Podharcmistrzyni

1. Podharcmistrzyni jest drugim stopniem instruktorskim, uprawnia do noszenia munduru instruktorskiego i krzyża harcerskiego na zielonej podkładce.
2. Podharcmistrzyni ma prawo i obowiązek uczestniczenia w konferencjach instruktorek swojej Chorągwi.
3. Podharcmistrzyni ma prawo wybierania Komendantki Chorągwi i może być wybrana kandydatką na p.o. Komendantkę Chorągwi przez konferencję instruktorek. Komendantkę Chorągwi mianuje formalnie Naczelniczka.
4. Ma czynne i bierne prawo wyboru kandydatki na NRH.
5. Jest członkiem Naczelnej Rady, gdy pełni funkcję Komendantki Chorągwi.

ZOBOWIĄZANIE INSTRUKTORSKIE

Stwierdzam, że do grona Starszyny ZHP wstępuję z całą świadomością praw i obowiązków organizacyjnych, jakie przyjmuję w pełni poczucia odpowiedzialności za pracę. Pracować będę w myśl karności harcerskiej i zawsze przede wszystkim dobro powierzonej mi młodzieży mając na względzie. Gdziekolwiek się znajdę, będę się starała brać udział w pracy ZHP i nie porzucę powierzonego mi stanowiska, zanim nie wywiążę się z obowiązków, które z niego wynikają.

HARCMISTRZYNI

Harcmistrzyni jest czynnym członkiem ZHP współodpowiedzialnym za kierunek ideowy i rozwój Związku, a w szczególności Organizacji Harcerek. Aktywność instruktorska i rodzaj pracy harcmistrzynie przekracza ramy organizacyjne - dając jej możliwość realizowania zasad Prawa

Harcerskiego nie tylko w życiu swoim, ale i otoczenia przez wywieranie wpływu swoją harcerską postawą.

Harc mistrzyni to nie tylko wszechstronnie doświadczona instruktorka, ale także świadoma swej roli Polka o niezachwianej postawie niepodległościowej, z wyrobionym poczuciem odpowiedzialności wobec społeczeństwa.

Nie pracuje dla wyróżnień ani odznaczeń, gdyż pracę swą na każdym odcinku uważa za służbę harcerską i najwyższą nagrodą dla niej przeświadczenie dobrze spełnionego obowiązku.

Wymagania ogólne

Harc mistrzynią może zostać instruktorka ze stopniem podharc mistrzyni po minimum dwuletnim okresie czynnej pracy w Organizacji Harcerek, mająca co najmniej średnie wykształcenie, a pożądane - wyższe. Wiek: minimum 22 lata.

Wymagania szczegółowe

1. Postawa

- Żyje zgodnie z Prawem i Przyrzeczeniem Harcerskim, jest odporna na niezgodne z Prawem wpływy zewnętrzne. Ciągłą pracą nad sobą dąży do realizowania harcerskiego ideału w życiu osobistym.
- Ma krytyczny stosunek do samej siebie i do swojego postępowania, jest obiektywna i sprawiedliwa w ocenianiu innych.
- Ma odwagę wyrażać prawdę wobec siebie i otoczenia, umie wypowiedzieć swoje zdanie z poszanowaniem odmiennego punktu widzenia.
- Rozwija w sobie karność wewnętrzną i obowiązkowość.
- Poczują się do swoich obowiązków obywatelskich.

2. Służba

- Jest świadoma współczesnych zagrożeń wychowawczych (np.: zanik wartości moralnych, rozpad rodziny i narkotyki) i rozumie jaką rolę harcerstwo może odegrać w przeciwdziałaniu im. Jest współodpowiedzialna za określenie kierunku ideowego ZHP.
- Formułuje założenia wychowawcze dla różnych grup wiekowych i opracowuje programy w oparciu o metodę harcerską.
- Współtworzy dorobek Organizacji Harcerek przez udział w pracach Chorągwi lub Głównej Kwatery Harcerek dla całości Organizacji Harcerek.
- Szerzy ideę harcerską w swoim środowisku.

3. Rozwój intelektualny i kulturalny

- Dbą o systematyczne samokształcenie przez rozwój swych zainteresowań i zamiłowań.
- Dbą o wysoki poziom kultury osobistej.
- Stale interesuje się dorobkiem kulturalnym świata.
- Opracuje w dowolnej formie, w języku polskim, temat związany z dziedziną spraw społecznych lub wychowawczych. Opracowanie należy dołączyć do protokołu próby.

4. Obowiązek względem Polski.

- Bierze czynny udział w życiu polskiej społeczności.
- Orientuje się w potrzebach pracy społecznej i bierze w niej udział w miarę swoich możliwości.
- Orientuje się w sytuacji społecznej, politycznej i gospodarczej Polski. Interesuje się zagadnieniami bieżącej polityki.
- Rozumie znaczenie wkładu w dorobek światowy polskiego chrześcijaństwa oraz osiągnięć w dziedzinie cywilizacyjnej i kulturalnej narodu polskiego.
- Doskonali swoją umiejętność wypowiedzenia się w języku polskim.
- Pogłębia znajomość kultury i literatury polskiej.
- Jest świadoma różnorodnych wpływów jakim podlega młodzież żyjąca poza granicami Polski. Docenia wagę zagadnienia dwukulturowości w wychowaniu tej młodzieży. Stara się wykorzystać elementy obu kultur w pracy wychowawczej i działalności społecznej.

5. Wiedza harcerska.

- Zna przepisy organizacyjne zebrane w Regulaminie Organizacji Harcerki. Zna aktualny statut i Regulamin Główny ZHP działającego poza granicami Kraju. Docenia wagę drogi służbowej stosując ją w swej pracy.
- Posiada specjalność instruktorską oraz konkretny dorobek w jej zakresie.
- Rozumie wspólne podstawy i zasadnicze różnice między gałęziami ZHP.
- Orientuje się w obecnej sytuacji ruchów harcerskich w Polsce oraz światowego ruchu skautowego.

Sposób przeprowadzenia próby

Za przebieg próby są odpowiedzialne dwie doświadczone harcmistrzynie upoważnione przez Komendantkę Chorągwi. One podpisują załączony protokół próby harcmistrzynie, który wraz z

wymaganymi załącznikami przedstawiają Komendantce Chorągwi. Komendantka Chorągwi zgłasza Naczelniczce Harcerek wniosek o mianowanie kandydatki uzasadniając go i popierając swoją opinią.

Mianowanie harcmistrzyni

Harcmistrzynię mianuje Naczelniczka Harcerek na wniosek Komendantki Chorągwi spośród podharcmistrzyń, które brały udział w pracy harcerskiej i wywiązały się ze swoich obowiązków, oraz wypełniły warunki próby na harcmistritzynię.

Uprawnienia harcmistrzyni

1. Harcmistritzyni jest pełnoprawnym członkiem ZHP, posiada bierne i czynne prawo wyborcze do wszystkich władz Związku.
2. Harcmistritzyni ma prawo noszenia munduru instruktorskiego i krzyża na czerwonej podkładce.

Obowiązki harcmistrzyni

1. Harcmistritzyni przestrzega Prawa Harcerskiego we wszystkich przejawach życia.
2. Harcmistritzyni bierze czynny udział w pracy harcerskiej, przede wszystkim na stanowiskach wychowawczych i podejmuje każdą potrzebną pracę harcerską.
3. Harcmistritzyni jest lojalna wobec przełożonych w hierarchii służbowej.
4. Harcmistritzyni opłaca ustaloną składkę instruktorską i dopełnia na czas obowiązku rejestracji.
5. Harcmistritzyni prenumeruje pisma instruktorskie i pisze do nich.